

ката ние услаждаме душитѣ си, забравяме грижитѣ си и ставаме по-добри. „Който пѣе, зло не мисли“, казва народната пословица. За това и въ училището имаме часове по пѣние, въ които чрезъ нотитѣ се учимъ на хубави пѣсни. Първитѣ наши ученици следъ освобождението сж учили да пѣятъ въ училището чрезъ ноти чужди пѣсни, макаръ съ български думи, но съчинени не отъ българи, защото тогава не е имало още наши българи, които да знаятъ да съчиняватъ пѣсни по ноти. Днесъ вече ние имаме и такива даровити хора, които съчиняватъ пѣсни и току-речи почти всички пѣсни, които се пѣятъ сега въ нашитѣ училища — основни, прогимназии и гимназии, сж съставени отъ българи. Понеже тия наши даровити хора сж отдѣлили една частъ отъ хубавия си даръ за учащитѣ, ние ще запознаемъ младитѣ четци на „Вѣнецъ“ съ живота на ония музикални съчинители, които написаха най-хубавитѣ училищни пѣсни.

1. Ем. Мнаоловъ

Презъ февруарий тази година се навършватъ двадесетъ и седемъ години отъ смъртъта на оня български музикантъ, който съчини първитѣ най-хубави и най-много на брой, училищни пѣсни. Неговото име е Емануилъ Маноловъ. Както нѣма българинъ или българка, които да сж ходили въ българско училище и да не сж научили наизустъ поне едно стихотворение отъ народния поетъ Иванъ Вазовъ, сжщо тъй нѣма да се намѣри българинъ или българка, отъ градове, паланки и села, посещавали българско училище, да не знаятъ поне една мелодия отъ Емануилъ Маноловъ и поради